

УРОК 1 Про те, як змінити своє життя. Треба правильно обрати мету і засоби для її досягнення

Все земне підлягає руйнуванню: машина іржавіє, будинок старіє, близькі люди йдуть з цього світу, одні ідеали змінюються на інші, знання постійно вдосконалюються. Незмінною і такою, що не піддається руйнуванню, завжди залишається тільки сама Істина, Бог. Ось це і слід обирати за мету в житті. А все інше — тільки засоби на цьому шляху. Мета життя — не накопичення земних цінностей — матеріальних, чи духовних. Не чіпляйтеся за земні цінності, то й не буде страху їх втратити. Всесвіт багатий і завжди дасть вам усе необхідне. Потрібно тільки відкритися, довіритися і бути готовим впустити у своє життя те, що потрібно.

УРОК 2 Про те, що Всесвіт справедливий і щедрий

Нас із дитинства страхали, що Бог покарає чи що хвороби нам дані як покарання. Але пора зрозуміти, що Бог не карає. Досить сприймати Бога як бородатого старця на хмарі, що погрожує нам пальцем. Бог — це більше, ніж Вищий Розум, Всесвіт, Реальність. Він присутній у кожній живій істоті, у кожній найдрібнішій часточці цього світу. Ця Сила нікого ніколи не карає. Якщо ми самі себе караємо, то ця Сила просто допомагає нам реалізувати покарання. А якщо ми себе любимо, то ця Сила дає нам у житті все, що треба.

Я сприймаю Бога як Особистість, як Вищу

і потім забирає його. Тобто людина своїм життям вносить свій вклад у вселенський процес еволюції й розвитку.

Закон цілісності. Оскільки людина є лише частиною Всесвіту, то, як частина цілого, вона прагне до цього цілого. Ньютон відкрив закон всесвітнього тяжіння для матеріальних тіл. Але цей закон діє й на живі тіла, які є інформаційно-енергетичними структурами. Кожна жива істота вже від початку не є цілісною, і людина так само, оскільки відірвана від Реальності, від Бога. І тому людина підсвідомо протягом усього свого життя прагне цю цілісність віднайти, тобто прагне до Бога. Це об'єднує всіх людей. І не лише людей, а все суще у цьому світі. І не тільки у цьому «людському» світі, але і в інших світах, і взагалі у всьому Всесвіті. Отже, кінцева мета у всіх одна, але шляхи різні. Частина прагне до цілого. Душа прагне до Бога. Кожній людині усе життя не дає спокою її віддаленість від першоджерела. Інтуїтивно вона відчуває це і поривається до нього. У нашому житті це виглядає як пошук душевного спокою, щастя, насолоди. Людина тягнеться до якихось земних речей в надії знайти це вічне блаженство. Вона намагається забути за допомогою грошей, їжі, речей, розваг, сексу, стосунків. Але з часом відчуває біль утрати всього цього. І на старість з'являється щемливе відчуття, що в житті упущено щось головне, заради чого й було дано життя. Але сили вже не ті.

Бог дає Людині життя і усвідомлення для того, щоб вона збагатила це усвідомлення самим процесом свого життя і зробила свій унікальний вклад у вселенський процес еволюції. Це і є відповідь на одвічне питання: «У чому сенс і призначення життя?» Кожна людина підсвідомо здійснює головну